

det mildt sagt ikke har manglet på politisk eller mediemæssig fokus på stofmisbrugsområdet.

Det er jo ikke selve behandlingsformen, der ikke er kendskab til, men det er, om alle de millioner, der hvert år bruges på området, har været mere eller mindre spildt. Og hvilke negative følgevirkninger har det haft for stofmisbrugerne, der måske år efter år med det ene tilbagefald efter det andet i virkeligheden er blevet skubbet længere og længere ud på afgrundens rand, på grund af at de har deltaget i uanvendelige og uansvarlige forsøgsbehandlinger, hvor fagligheden reelt mangler? Er det i virkeligheden økonomien, der tæller i forhold til de private behandlingssteder?

Det er tilsyneladende satspuljepartierne, der skal have æren for, at den til enhver tid siddende socialminister ikke er blevet holdt ordentlig i ørerne. Satspuljepartierne uddeler de statslige tilskud, og de deltager jo også i den nye politiske følgegruppe, som den daværende socialminister nedsatte i 1999, og nu er der blevet nedsat en ny sidste år, tror jeg det var. Agerskov II-rapporten, som var et resultat af Narkofølgegruppens redegørelse fra 1998 om udviklingen i kommunernes og amternes sociale indsats for stofmisbrugere, kunne vel også have foranlediget, at der blev sat fokus på succeskriteriet i de igangværende behandlingsformer.

Derfor er jeg lidt i tvivl om, hvorvidt sorteper i denne sag alene skal placeres hos den nuværende socialminister, da der for mig at se er handlet efter devisen: Jo flere millioner vi bevilger, jo bedre behandlingsresultater får vi nok. Derfor er det på et meget, meget sent tidspunkt, at det er gået op for de såkaldt ansvarlige partier, at det måske ikke helt har været tilfældet.

Men hvis det foreliggende forslag til vedtagelse kan være med til at fyre lidt op under regeringen, således at vi kan få mere konkret viden mellem hænderne, er det naturligvis godt. Ikke mindst problemerne omkring de stadig yngre hashmisbrugere mener jeg det er godt vi sætter fokus på og får set, hvad vi kan gøre på det område, for vi ved jo, at i hælene på al stofmisbrug følger der kriminalitet, og ved bare én afvænnet narkomisbruger eller stofmisbruger vil der være store menneskelige og samfundsmæssige gevinster at hente.

Så Dansk Folkeparti står gerne bag det forslag til vedtagelse, der kommer.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Fru Aase D. Madsen begynder at inddrage satspuljepartierne i ansvaret for, at der ikke er mere effekt, eller at effekten af narkobehandlingen ikke er blevet målt, og at narkofølgegruppen ikke er blevet nedsat.

Jeg kan hermed meddele fru Aase D. Madsen, at jeg personlig har skrevet flere breve til socialministeren og krævet, at narkofølgegruppen blev nedsat, og det har altså taget over 1 år, før det er lykkedes. Det forvaltningsmæssige ansvar ligger jo nu engang hos regeringen. Vi har været med til at bevillige pengene; vi har været med til at være forslagsstillere til de her bevillinger; vi har set, der var behov for det, der er behov for det. Men det er så sandelig regeringen, der har ansvaret, så jeg vil godt være fri for, at fru Aase D. Madsen begynder at klandre i hvert fald os fra Venstre for det.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Kritikken kan jo så gå begge veje, for jeg står her med nogle oplysninger fra DANRIS-rehabiliteringssystemet, og der står der, at i Tyskland er det således, at man siden 1970'erne har haft et system, og i Sverige har man siden 1997 anvendt et system til registrering af behandlingsforløb osv., og i Norge har man også betydelige erfaringer med monitoreringssystemer. Så hvad enten den ene eller den anden regering har været ved magten gennem de mange år, der har været problemer på narkoområdet, problemer med at få oplyst, om behandlingerne er gode nok, så tror jeg nok, at ansvaret skal fordeles hos de såkaldt ansvarlige partier. De har jo haft flertal på et eller andet tidspunkt.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Yvonne Herløv Andersen i ordførerrækken.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

I CD medvirker vi gerne til forespørgslen, som jo i sit hovedindhold koncentrerer sig om den behandling – det er rart, at det er behandling, vi kan koncentrere os om – som vi kan tilbyde de mennesker, som er afhængige af narkotika. Jeg kan godt forstå utålmodigheden, som er på området, og som vel også er udtryk for forespørgsleens ordlyd.

Det er jo især spørgsmålet om, hvorfor det er så vanskeligt at skulle give sådan et overblik over, hvilke behandlinger der bliver givet, hvad